

Տ. ՄԻՆԱՍ ԱՔԵՂԱ ԶԱՆՎԵՐԴՅԱՆԻ ՔԱՐՈՉԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ ՍՈՒՐԲ ԳԱՅԱՆԵ ՎԱՆՔՈՒՄ ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(26 դեկտեմբերի, 2021 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. Ամէն:

«Ձի որ ունիցի տացի եւ յայնմանէ որ ոչն ունիցի,
եւ գոր ունիցին՝ բարձցի ի նմանէ»

(Ղուկ. ԺԹ. 26):

Սիրելի՛ հավատացյալներ,

Ահա այս նախադասութեամբ ավարտվեց օրվա Ճաշու Սուրբ Ավետարանը՝ գրված Ղուկաս ավետարանչի կողմից: Այսօր վերստին մեր Տեր Հիսուս Քրիստոս մեզ հետ խոսում է առակով, որպեսզի օրինակելի պատկերներով ավելի տպավորիչ դառնա Իր խոսքը երկնային թագավորության ու հավիտենական կյանքի մասին: Տեր Հիսուս պատմում է, թե ինչպես մի ազնվական այր, որ պետք է գնար հեռու մի երկիր՝ իր թագավորությունն ստանալու, մեկնելուց առաջ կանչում է իր երեք ծառաներին, մեկին տալիս տասը, մյուսին՝ հինգ, իսկ երրորդին՝ մեկ մետաղադրամ եւ պատվիրում արդյունավորել դրանք մինչ իր վերադարձը: Երբ ազնվականը վերադառնում է, իսկույն իր մոտ է կանչում ծառաներին՝ ստուգելու համար, թե իր տվածն ինչպես են օգտագործել եւ ինչ արդյունք են ստացել: Առաջինը տասին տասը շահած է ներկայանում, եւ տերն ասում է. «Բարի՛ եւ ազնի՛վ ծառա, քանի որ այդ քչի մեջ հավատարիմ եղար, իշխանություն ունեցիր տասը քաղաքների վրա»: Երկրորդը ներկայանում է հինգը շահած եւ հինգ քաղաքների վրա իշխանություն ստանում: Գալիս է երրորդը եւ ասում. «Տէր, ահա քո տված դրամը, այն թաշկինակի մեջ ծրարած պահել էի: Վախենում էի քեզնից, քանի որ խիստ մարդ ես, վերցնում ես, ինչ որ չես դրել եւ հնձում ես, ինչ որ չես սերմանել»: Տերը խստորեն բարկանում է ծառայի վրա եւ ասում. «Եթե գիտեիր, որ խիստ մարդ եմ, գալու եւ պահանջելու եմ, ինչո՞ւ չդրեցիր շրջանառության մեջ այդ դրամը, որպեսզի երբ վերադառնայի, ավելիով ստանայի»:

Եւ հրամայում է սպասավորներին անհավատարիմ ծառայից վերցնել այդ մեկ դրամը եւ տալ նրան, ով տասն է շահել, ապա ավելացնում է. «Իմացե՛ք, ունեցողին ավելիով պիտի տրվի, իսկ չունեցողից պիտի վերցվի իր ունեցած ամենափոքր բաժինն էլ»:

Սիրելի՛ հավատացյալներ, այդ ինչ է, որ տրված է ու պետք է ավելանա, եւ ինչ է այդ տրված նվազագույնը, որ կարող է վերցվել: Այս առակը մեզ ուսուցանում է մի քանի ճշմարտություն: Այս ճշմարտություններից մեկն այն է, որ Աստված տալիս է շնորհներ, որոնք հավասարապես չեն բաշխված. մեկին տրված է առավել, մյուսին՝ պակաս, մեկին տրված է այս ասպարեզում, մյուսին՝ մեկ այլ: Սակայն այս շնորհներն օգտագործելու, բազմապատկելու հնարավորությամբ բոլոր մարդիկ հավասար են, եւ այստեղ է թաքնված աստվածային ողորմության ու հավասարության սկզբունքը: Կարեւորն Աստծուց ստացած շնորհների քանակը չէ, այլ թե ինչպես ենք գործադրում մեր կարողությունը, աստվածատուր հնարավորությունները: Ադամանդը որքան էլ թանկարժեք է, մինչեւ չհղկվի ու գեղեցիկ շրջանակի մեջ չանցկացվի, իրենից մեծ արժեք չի ներկայացնի: Նույն ձեւով եւ մենք մեր բնատուր կարողությունները, հատկությունները պիտի կատարելագործենք, ապա թե ոչ դրանք կառնվեն մեր ձեռքից, կարծես թե չենք էլ ունեցել, ինչպես որ տեղի ունեցավ առակում պատմված ծառայի հետ: Ովքեր հինգ կամ տասն ունեին, հանգստի կամ անգործության չկոչվեցին, այլ նրանց պատասխանատվությունն ավելի մեծացավ: Իսկ երրորդ ծառայի մեղքը ոչ թե սոսկ դրամը ծրարելն եւ պահելն է, այլ ճիգ չգործադրելը, ցանկություն չդրսեւորելը, եղածը բազմապատկելու փորձ չանելը: Նայենք մեր շուրջը եւ կտեսնենք, թե որքան մարդիկ, մենք՝ ինքներս, չօգտագործելով մեզ տրված շնորհները, կորցրել ենք դրանք: Քանի-քանիսները մեր մտերիմներից, կարող ենք վկայել, ունեցել են երգելու տաղանդ, սակայն չեն գործածել եւ կորցրել են: Մեկ ուրիշն ունեցել է արհեստ ձեռք բերելու տաղանդ, սակայն իրեն տալով հարբեցողության կամ մեկ այլ մոլության՝ կորցրել է այն: Այստեղ է, որ եւս մեկ անգամ ճշմարտորեն եւ իրապես հաստատվում է Քրիստոսի այն խոսքը, թե ով ունի, նրան տրվելու է, եւ ով չունի, նրանից այդ նվազագույնն էլ վերցվելու է: Վերցնողը բնավ էլ Աստված չէ, այլ ինքը՝ մարդը, որ պահելով, թաքցնելով եւ չօգտագործելով իրեն տրված շնորհը՝ ի վերջո կորցնում է այն:

Սիրելի՛ եղբայրներ եւ քույրեր, բնավ պատահական չէ, որ այս առակն ընթերցվեց այսօր՝ այս կիրակի, որով մենք եզրափակում ենք տարին:

Մեր Եկեղեցու հայրապետների իմաստուն կարգադրությամբ մեկ անգամ եւս ունկնդրեցինք այս առակը տարվա վերջին կիրակի օրը, որպեսզի մեզնից յուրաքանչյուրը խորհրդածի ոչ միայն այս տարի, այլեւ ընդհանրապես մեր ողջ կյանքում մեզ տրված պարգեւների իրականացման, օգտագործման, բազմապատկման եւ առավել արժեւորման մասին: Տերը մեզ չի դատում այն բանի համար, թե ինչքան պտուղ ենք բերել, այլ թե ինչպես ենք վերաբերվում մեզ վստահվածին:

Մենք, որպես քրիստոնյաներ, ունենք ամենակենսական պարգեւ՝ Քրիստոսին: Այսօր՝ ինքնաքննության այս պահին, ինքներս մեզ պիտի հարց տանք. այդ անգին պարգեւը, որ մենք ունենք, բաժանեցի՞նք արդյոք ուրիշների հետ, կարողացա՞նք վկայել Քրիստոսին ամենուր, մեր եղբայրներին ու քույրերին, որոնք այսօր՝ այս պահին, եկեղեցում լինելու փոխարեն, ամանորյա գնումներով են զբաղված: Մեր ունեցած շնորհներն արդյոք պիտի բավականացնեն մեզ՝ մեր հավատի ուժով հաղթահարելու այսօրվա փոթորկահույզ կյանքի բազմաթիվ դժվարությունները, վախի ու անորոշության տագնապները:

Խնդիրն այն է, որ յուրաքանչյուրս լավագույն ձեւով կատարենք մեր պարտքը, որովհետեւ ում շատ տրվեց, նրանից շատ էլ պիտի պահանջվի: Բայց գնահատության արժանի է մեզանից ամեն մեկը, ով լավագույն կերպով կարողացել է օգտագործել իրեն շնորհված մեծագույն դրամագլուխը: Կյանքը բաղկացած է փոքր երեւույթներից, բայց առանց այդ փոքրի լավ կատարման՝ լավագույն մեծը չի ստեղծվի: Ամենահասարակ երեւույթներն անգամ իրենց արժեքն ունեն: Ընտիր ցորենի հատիկը, ժայռի վրա ընկած, անպտուղ է մնում, իսկ բարեբեր հողում արդյունք է տալիս:

Ինքնաքննության այս պահին մենք պետք է ուշադիր լինենք, որ չլինի թե վաղը, երբ Քրիստոս՝ մեր Տերը, մեզանից հաշիվ պահանջի, մեր ունեցած պարգեւը թաշկինակի մեջ ծրարված մնացած լինի:

Աղոթենք ու խնդրենք Աստծու ողորմությունը, որ մեզ պարգեւած շնորհներն ավելացնի եւ մեզ օգնի Սուրբ Ավետարանի լույս պատգամների համաձայն կյանք վարելու եւ սպասելու Իր երանավետ ձայնին, որ ասելու է. «Բարի՛ եւ հավատարիմ ծառա, դու, որ քչի մեջ հավատարիմ գտնվեցիր, քեզ կարգելու եմ շատ բաների վրա, մտի՛ր քո Տիրոջ ուրախության մեջ»:

Տարեվերջյան այս կիրակի շոռանանք աղոթել մեր հայրենիքի համար իրենց արյունը հեղած փառապանծ զինվորների հոգիների

խաղաղության եւ նրանց հերոս մայրերի մխիթարության համար: Աղոթենք գերյալների եւ անհետ կորածների ապահով վերադարձի եւ բոլոր այն հիվանդների ապաքինման համար, որ տկար են մարմնով: Աղոթենք քրիստոսահիմն եկեղեցու անսասանության համար, որ կոչված է Աստծու երանելի արքայության լուրը տարածելու եւ մոլորյալ ու տառապյալ հոգիներին փրկության ուղին մատնանշելու: Եւ վերջապես աղոթենք միմյանց համար, սիրելիներ, որ ամենագոր Տերն այս նոր տարում խափանի մեր չար գործերն ու սխալները եւ հաստատի մեզ սիրո, բարության եւ առաքինության մեջ:

Թող հույսը, հավատը, սերն ու Սուրբ Հոգու մյուս անգին շնորհներն ուղեկցեն ամենքիս նոր տարում եւ ընդմիշտ, ամեն:

